

дохъ въ Египетъ едно голѣмо количество жабы; тѣ ся покачихъ по кѣщята, по одроветѣ, навлѣзохъ въ фурнытѣ и достигнахъ дори въ царскѣтъ одаѣ. Фараонъ тогава рѣче на Мойсей: „Помоли твоя Богъ да измори тѣзи жабы, и азъ щѣ пустыа Израйлянянытѣ да отидѣтъ.“ Мойсей ся помоли Богу, и жабытѣ измрѣхъ. Но подиръ измираніето имъ Фараонъ не стоя на думѣтъ си. Богъ тогава проводи едно голѣмо количество насѣкомы по сичкытѣ Египетскы държавы, сетнѣ единъ голѣмъ градъ, който избиваше чловѣцитѣ и животнытѣ; прати още раны по сичкытѣ чловѣцы и посрѣдъ пладне ся стемни и не ся видѣше никъкъ отъ една гѣстѣ мѣгла, която бѣше покрыла земѣтъ. Тѣзи сички злочестіи не ся случвахъ никъкъ на Израйлянянытѣ, но при сичко туй, Фараонъ пакъ не ги пустна да си отидѣтъ. Богъ тогава рѣче на Мойсеа: „Свека Израйлянянска фамиліа ще земе по едно агне, или по едно яре; ще го заколятъ на четиринадесетия день отъ този мѣсецъ, и ще помажѣтъ съ крѣвтъ му сичкытѣ си врата. Ще испекѣтъ агнето, или ярето, и ще го изядѣтъ съ хлѣбъ безъ квасъ, и съ горчивы бърдовкы; ще изядѣтъ сичкото, и ако нѣщо остане ще го изгорѣтъ. Ще изядѣтъ туй стоешкомъ съ бързость, облѣчени въ пѣтничкы дрѣхы, защото щѣ ги изведѣ изъ Египетъ, и сека година ще славѣтъ по седѣмъ дни туй избавленіе, като ядѣтъ хлѣбъ безъ квасъ.“ Израйлянянитѣ като ся научихъ за Божіѣтъ волю чрѣзъ Мойсеевытѣ и Аароновытѣ уста, направихъ сичко, що имъ бѣше заповѣдано. Посрѣдъ нощъ Богъ проводи Ангела си, който изби пѣрвороднытѣ сынове Египетскы отъ царскыя сынъ дору до най-последныя сиромѣхъ; нѣ никой не умрѣ въ кѣщытѣ, на които вратытѣ бѣхъ попырканы отъ